

PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU

Komentarz

redakcja Wojciech Kapica

Joanna Grynfelder, Wojciech Kapica, Wojciech Ługowski
Tomasz Mierzwiński, Radosław Obczyński
Andrzej Otto, Elwira Patsiotos, Zuzanna Piotrowska
Adrian Rycerski, Jakub Stolarczyk

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU

Komentarz

redakcja Wojciech Kapica

Joanna Grynfelder, Wojciech Kapica, Wojciech Ługowski
Tomasz Mierzwiński, Radosław Obczyński
Andrzej Otto, Elwira Patsiotos, Zuzanna Piotrowska
Adrian Rycerski, Jakub Stolarczyk

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 4 listopada 2019 r.

Wydawca
Anna Kubuj-Kacperek

Redaktor prowadzący
Adam Choiński

Opracowanie redakcyjne i łamanie
JustLuk

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Komentarze do poszczególnych artykułów napisali:

Joanna Grynfelder: art. 46, 55–71
Wojciech Kapica: art. 1–5, 25, 26, 54
Wojciech Ługowski: art. 10–24, 72–85
Tomasz Mierzwiński: art. 117–128, 147–157
Radosław Obczyński: art. 27, 33–35, 38–45
Andrzej Otto: art. 86–95
Elwira Patsiotos: art. 36, 37, 96–116
Zuzanna Piotrowska: art. 129–146
Adrian Rycerski: art. 28–32, 47–51, 181–198
Jakub Stolarczyk: art. 6–9, 52, 53

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-077-1

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Spis treści

Wykaz skrótów	13
Wprowadzenie	17
Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 r. poz. 1115 ze zm.)	21
Rozdział 1. Przepisy ogólne	23
Art. 1. [Zakres przedmiotowy]	23
Art. 2. [Katalog instytucji obowiązanych; objaśnienia pojęć ustawowych] ..	24
Art. 3. [Odpowiednie stosowanie przepisów ustawy]	45
Art. 4. [Wyłączenie stosowania przepisów rozporządzenia 2015/847 w odniesieniu do transferów środków pieniężnych]	45
Art. 5. [Sposób przeliczania kwot wyrażonych w euro]	46
Art. 6. [Obowiązek wyznaczenia osoby pełniącej funkcję kadry kierowniczej wyższego szczebla]	47
Art. 7. [Obowiązek wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za wdrażanie obowiązków określonych w ustawie]	48
Art. 8. [Obowiązek wyznaczenia pracownika odpowiedzialnego za nadzór nad zgodnością działalności instytucji obowiązanej z przepisami]	48
Art. 9. [Zadania kadry kierowniczej w instytucji prowadzącej działalność jednoosobowo]	51
Rozdział 2. Organy informacji finansowej	52
Art. 10. [Organy informacji finansowej]	52
Art. 11. [Wymogi wobec osoby pełniącej funkcję Generalnego Inspektora] ..	56
Art. 12. [Podstawowe zadania Generalnego Inspektora]	58
Art. 13. [Przekazywanie informacji oraz dokumentów przez izby rozliczeniowe i inne instytucje]	65
Art. 14. [Obowiązek przedstawiania przez Generalnego Inspektora sprawozdania Prezesowi Rady Ministrów]	67

Art. 15. [Zasady wyłączenia Generalnego Inspektora oraz pracowników jednostki od wykonywania zadań]	72
Art. 16. [Oddelegowanie pracowników lub funkcjonariuszy]	75
Art. 17. [Mechanizm do pozyskiwania oraz przetwarzania przez Generalnego Inspektora informacji istotnych]	76
Art. 18. [Zasady udostępniania informacji kontrolerom Najwyższej Izby Kontroli]	78
Rozdział 3. Komitet Bezpieczeństwa Finansowego	80
Art. 19. [Rola i zadania Komitetu Bezpieczeństwa Finansowego]	80
Art. 20. [Skład Komitetu]	82
Art. 21. [Terminy posiedzeń Komitetu]	85
Art. 22. [Inicjatywa zwoływania posiedzeń i działalności]	86
Art. 23. [Posiedzenia Komitetu]	88
Art. 24. [Regulamin działania Komitetu]	90
Rozdział 4. Krajowa ocena ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz ocena ryzyka instytucji obowiązanych	92
Art. 25. [Przygotowywanie krajowej oceny ryzyka]	92
Art. 26. [Informacje lub dokumenty mogące mieć wpływ na krajową ocenę ryzyka]	94
Art. 27. [Ocena ryzyka dokonywana przez instytucje obowiązane]	95
Art. 28. [Formy przekazania ocen ryzyka oraz informacji]	99
Art. 29. [Zakres krajowej oceny ryzyka]	99
Art. 30. [Akceptacja opinii przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych]	101
Art. 31. [Projekt strategii przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu]	102
Art. 32. [Uchwała o przyjęciu strategii]	104
Rozdział 5. Środki bezpieczeństwa finansowego oraz inne obowiązki instytucji obowiązanych	105
Art. 33. [Obowiązek instytucji do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego]	105
Art. 34. [Zakres środków bezpieczeństwa finansowego]	110
Art. 35. [Przypadki, w których środki bezpieczeństwa finansowego powinny być zastosowane]	120
Art. 36. [Identyfikacja klienta, beneficjenta]	125
Art. 37. [Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej, beneficjenta rzeczywistego]	126
Art. 38. [Warunki odstąpienia od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego]	134
Art. 39. [Zastosowanie środków przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji]	136

Art. 40. [Zastosowanie środków w działalności instytucji obowiązanych zawierających umowy ubezpieczenia]	140
Art. 41. [Brak możliwości zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego]	141
Art. 42. [Przesłanki niższego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu]	145
Art. 43. [Przesłanki wyższego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu]	151
Art. 44. [Obowiązek stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego, wyłączenia]	160
Art. 45. [Zakaz nawiązywania i utrzymywania relacji korespondenckich]	162
Art. 46. [Procedura identyfikacji osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne]	166
Art. 47. [Stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego przez podmioty trzecie]	176
Art. 48. [Powierzenie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego na podstawie umowy agencyjnej lub umowy outsourcingu]	179
Art. 49. [Zasady dotyczące przechowywania kopii dokumentów i informacji]	180
Art. 50. [Wymogi dotyczące wewnętrznej procedury]	183
Art. 51. [Wymóg uzupełnienia o wewnętrzną regulację obowiązującą na poziomie grupy]	184
Art. 52. [Obowiązek zapewnienia udziału pracowników w programach szkoleniowych]	188
Art. 53. [Procedura anonimowego zgłaszania naruszeń]	189
Art. 54. [Obowiązek zachowania w tajemnicy przekazywanych informacji] . .	191
Rozdział 6. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych	195
Art. 55. [Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych]	195
Art. 56. [Organ właściwy w sprawach Rejestru]	198
Art. 57. [Katalog zadań organu właściwego w sprawach Rejestru]	198
Art. 58. [Podmioty zobowiązane do zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji]	199
Art. 59. [Zakres informacji podlegających zgłoszeniu]	200
Art. 60. [Bieg terminów na zgłoszenie informacji]	201
Art. 61. [Procedura zgłoszenia]	202
Art. 62. [Upoważnienie ustawowe]	204
Art. 63. [Zasada niezwłocznego wprowadzania danych]	205
Art. 64. [Okres przechowywania informacji w Rejestrze]	205
Art. 65. [Przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych w sposób niejawnny]	205
Art. 66. [Wyłączenie stosowania przepisów o ochronie danych osobowych] .	206
Art. 67. [Zasada jawności]	206
Art. 68. [Domniemanie prawdziwości danych]	207
Art. 69. [Zasada nieodpłatnego udostępniania danych]	207

Art. 70. [Udostępnianie za pomocą środków komunikacji elektronicznej] . . .	208
Art. 71. [Upoważnienie ustawowe]	209
Rozdział 7. Przekazywanie i gromadzenie informacji	210
Art. 72. [Obowiązek przekazywania informacji Generalnemu Inspektorowi] .	210
Art. 73. [Korzystanie z pośrednictwa przy przekazywaniu informacji]	222
Art. 74. [Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa]	224
Art. 75. [Wyłączenia od obowiązku przekazywania informacji o powziętych podejrzeniach popełnienia przestępstwa]	228
Art. 76. [Przedmiot żądania wystosowanego przez Generalnego Inspektora]	229
Art. 77. [Formularz identyfikujący instytucję obowiązaną]	232
Art. 78. [Wzory informacji]	235
Art. 79. [Wzory zawiadomień]	241
Art. 80. [Zasady postępowania ze zgłoszeniami dotyczącymi rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów]	241
Art. 81. [Obowiązki dotyczące prokuratorów]	243
Art. 82. [Podstawa prawna dla Generalnego Inspektora do pozyskiwania informacji koniecznych do realizacji jego zadań]	246
Art. 83. [Instrukcje postępowania na wypadek sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa]	249
Art. 84. [Zamieszczanie wzorów informacji w BIP]	252
Art. 85. [Przekazywanie informacji przez organy Straży Granicznej oraz naczelników urzędów celno-skarbowych]	254
Rozdział 8. Wstrzymywanie transakcji i blokowanie rachunków	257
Art. 86. [Procedura zawiadomienia o podejrzanej transakcji]	257
Art. 87. [Żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku]	268
Art. 88. [Powiadomienie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o przekazaniu żądania]	269
Art. 89. [Procedura wstrzymania transakcji lub blokady rachunku w przypadku przestępstwa skarbowego]	270
Art. 90. [Niezwłoczne zawiadomienie właściwego prokuratora o przeprowadzeniu transakcji]	275
Art. 91. [Zakres odpowiedzialności]	276
Art. 92. [Liczenie biegu terminów]	277
Art. 93. [Forma dokumentu elektronicznego]	278
Art. 94. [Upoważnienie ustawowe]	278
Art. 95. [Odesłanie do przepisów k.p.k.]	279
Rozdział 9. Ochrona i udostępnianie informacji	280
Art. 96. [Zakres uprawnień Generalnego Inspektora do przetwarzania informacji]	280
Art. 97. [Nadzór pełnomocnika]	280
Art. 98. [Kontrola sądowa]	285

Art. 99. [Obowiązek zachowania tajemnicy informacji finansowej]	286
Art. 100. [Weryfikacja potrzeby dalszego przetwarzania informacji]	288
Art. 101. [Zakaz ujawniania danych osobom nieuprawnionym]	289
Art. 102. [Udostępnianie danych na żądanie sądu lub prokuratora]	289
Art. 103. [Zawiadomienie prokuratora]	292
Art. 104. [Udostępnianie danych sądom i prokuratorom na potrzeby postępowania karnego]	292
Art. 105. [Organy uprawnione do uzyskania informacji od Generalnego Inspektora]	293
Art. 106. [Powiadomienie w celu podjęcia czynności wynikających z ustawowych zadań organów]	296
Art. 107. [Zakres informacji zwrotnej od prokuratorów]	297
Art. 108. [Zakres informacji zwrotnej od jednostki współpracującej]	298
Art. 109. [Upoważnienie ustawowe]	298
Art. 110. [Udostępnienie informacji zagranicznym jednostkom analityki finansowej]	299
Art. 111. [Udostępnienie informacji jednostkom analityki finansowej państw członkowskich UE]	300
Art. 112. [Wymogi wniosku o udostępnienie informacji kierowanego do Generalnego Inspektora]	301
Art. 113. [Wykorzystanie informacji do celów innych niż zadania analityczne]	302
Art. 114. [Odmowa udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej]	303
Art. 115. [Wymiana informacji]	305
Art. 116. [Udostępnianie oraz pozyskiwanie informacji w ramach współpracy z właściwymi organami innych państw]	305
Rozdział 10. Szczególne środki ograniczające	306
Art. 117. [Zakres szczególnych środków ograniczających]	306
Art. 118. [Zakres podmiotowy]	308
Art. 119. [Zamrożenie wartości majątkowych]	310
Art. 120. [Decyzja w sprawie wpisu na listę lub wykreślenia z niej]	311
Art. 121. [Zakres rekomendacji do wpisania na listę]	313
Art. 122. [Wniosek o wpis przekazany za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych]	314
Art. 123. [Wniosek o stosowanie szczególnych środków ograniczających wobec osób lub podmiotów wpisanych na listę]	315
Art. 124. [Okresowe oceny]	315
Art. 125. [Potwierdzenie braku okoliczności uzasadniających potrzebę stosowania szczególnych środków ograniczających]	315
Art. 126. [Wyłączenie stosowania k.p.a.]	316
Art. 127. [Zezwolenie na wykorzystanie zamrożonych wartości majątkowych]	317
Art. 128. [Zakres ograniczeń w stosowaniu szczególnych środków]	319

Rozdział 11. Inne środki służące ochronie interesu publicznego	321
Art. 129. [Wymóg niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe]	321
Rozdział 12. Kontrolowanie instytucji obowiązanych	325
Art. 130. [Podmioty uprawnione do sprawowania kontroli przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy]	325
Art. 131. [Przeprowadzanie kontroli na podstawie rocznych planów]	327
Art. 132. [Uprawnienie do koordynacji kontroli]	329
Art. 133. [Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli]	329
Art. 134. [Obowiązek okazania legitymacji służbowej oraz pisemnego upoważnienia]	330
Art. 135. [Miejsca, w których mogą być przeprowadzane czynności kontrolne]	331
Art. 136. [Uprawnienia kontrolerów konieczne do skutecznej realizacji kontroli]	332
Art. 137. [Obowiązek zapewnienia warunków i środków niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli]	333
Art. 138. [Prawa i obowiązki kontrolowanego]	334
Art. 139. [Potwierdzenie zgodności z oryginałem]	335
Art. 140. [Dokumentowanie ustnych wyjaśnień]	336
Art. 141. [Zasady sporządzania protokołu kontroli]	336
Art. 142. [Wystąpienie pokontrolne]	339
Art. 143. [Odstąpienie od dalszego przeprowadzania czynności kontrolnych]	340
Art. 144. [Informacja o wynikach kontroli]	341
Art. 145. [Kontrola przestrzegania przez jednostki organizacyjne przepisów ustawy]	341
Art. 146. [Odesłanie]	342
Rozdział 13. Kary administracyjne	343
Art. 147. [Delikty administracyjne]	343
Art. 148. [Delikty administracyjne]	349
Art. 149. [Delikty administracyjne]	352
Art. 150. [Katalog kar administracyjnych]	359
Art. 151. [Organy uprawnione do nakładania kar administracyjnych]	362
Art. 152. [Procedura upubliczniania informacji o nałożonych sankcjach]	364
Art. 153. [Możliwość nałożenia kary pieniężnej na spółki i osoby fizyczne]	367
Art. 154. [Kary pieniężne dla osób pełniących funkcje zarządcze w instytucjach obowiązanych]	368
Art. 155. [Przeznaczenie wpływów z kar pieniężnych]	369
Rozdział 14. Przepisy karne	371
Art. 156. [Niedopełnienie obowiązku przekazania zawiadomień Generalnemu Inspektorowi]	371

Art. 157. [Udaremnianie, utrudnianie przeprowadzenia czynności kontrolnych]	373
Rozdział 15. Zmiany w przepisach obowiązujących	374
Art. 158–180. (pominięte)	374
Rozdział 16. Przepisy przejściowe i dostosowujące	375
Art. 181. [Terminy i forma przekazywania informacji]	375
Art. 182. [Formularz identyfikujący instytucję obowiązaną]	376
Art. 183. [Procedura przekazywania informacji według starej ustawy]	376
Art. 184. [Wyłączenie stosowania przepisów]	377
Art. 185. [Postępowania w toku]	378
Art. 186. [Zwolnienie wartości majątkowych zamrożonych przed dniem wejścia w życie ustawy]	379
Art. 187. [Przechowywanie rejestrów transakcji]	379
Art. 188. [Kontrole w toku]	380
Art. 189. [Postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych w toku]	380
Art. 190. [Uchylenie aktów wykonawczych]	381
Art. 191. [Utworzenie Komitetu Bezpieczeństwa Finansowego]	381
Art. 192. [Termin pierwszej krajowej oceny ryzyka]	382
Art. 193. [Terminy pierwszych ocen ryzyka przygotowywanych przez instytucje obowiązane]	382
Art. 194. [Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych]	382
Art. 195. [Termin zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych]	383
Art. 196. [Pracownicy, funkcjonariusze i żołnierze delegowani, przekształcenie zatrudnienia]	383
Rozdział 17. Przepisy końcowe	384
Art. 197. [Przepis derogacyjny]	384
Art. 198. [Wejście w życie]	384
Bibliografia	385

Wykaz skrótów

Akty prawne

- dyrektywa AML III – dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 26.10.2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.Urz. UE L 309, s. 15 ze zm.) – nie obowiązuje
- dyrektywa AML IV – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z 20.05.2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.Urz. UE L 141, s. 73 ze zm.)
- dyrektywa AML V – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z 30.05.2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.Urz. UE L 156, s. 43)
- k.c. – ustawa z 23.04.1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145)
- k.k. – ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1950)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2.04.1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)
- k.p.a. – ustawa z 14.06.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.)
- k.p.c. – ustawa z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.)
- k.p.k. – ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1987 ze zm.)
- k.s.h. – ustawa z 15.09.2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 505 ze zm.)

- p.p.s.a. – ustawa z 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.)
- pr. bank. – ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 2187 ze zm.)
- pr. dew. – ustawa z 27.07.2002 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 160)
- pr. przed. – ustawa z 6.03.2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292)
- RODO – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.Urz. UE L 119, s. 1, ze sprost.)
- rozporządzenie 2580/2001 – rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z 27.12.2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.Urz. UE L 344, s. 70 ze zm.)
- rozporządzenie 881/2002 – rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z 27.05.2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z ISIL (Daisy) i z organizacjami Al-Kaidy (Dz.Urz. UE L 139, s. 9, ze zm.)
- rozporządzenie 753/2011 – rozporządzenie Rady (UE) nr 753/2011 z 1.08.2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie (Dz.Urz. UE 199, s. 1, ze zm.)
- rozporządzenie CRD IV – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z 26.06.2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.Urz. UE L 176, s. 1, ze zm.)
- rozporządzenie 910/2014 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z 23.07.2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.Urz. UE L 257, s. 73)
- rozporządzenie 2015/847 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/847 z 20.05.2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.Urz. UE L 141, s. 1)
- rozporządzenie delegowane 2019/758 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/758 z 31.01.2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres działań oraz rodzaj dodatkowych

-
- środków, które instytucje kredytowe i finansowe muszą wdrożyć, aby ograniczyć ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w niektórych państwach trzecich (Dz.Urz. UE L 125, s. 4)
- r.p.i. – rozporządzenie Ministra Finansów z 4.10.2018 r. w sprawie przekazywania informacji o transakcjach oraz formularza identyfikującego instytucję obowiązana (Dz.U. poz. 1946)
- r.w.u.i. – rozporządzenie Ministra Finansów z 16.05.2018 r. w sprawie wniosków o udostępnienie informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz udostępniania tych informacji (Dz.U. poz. 965)
- r.z.i.b.r. – rozporządzenie Ministra Finansów z 16.05.2018 r. w sprawie zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych (Dz.U. poz. 968)
- TFUE – Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE C 202 z 2016 r., s. 47, ze sprost.)
- u.d.u.r. – ustawa z 11.09.2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 381 ze zm.)
- u.f.p. – ustawa z 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.)
- u.n.r.f. – ustawa z 21.07.2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 298 ze zm.)
- u.o.d.o. – ustawa z 10.05.2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1781)
- u.o.d.o.p. – ustawa z 14.12.2018 r. o ochronie danych osobowych, przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz.U. z 2019 r. poz. 125)
- u.o.i.f. – ustawa z 29.07.2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 2286 ze zm.)
- u.o.i.n. – ustawa z 5.08.2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 742)
- u.o.p. – ustawa z 29.07.2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 623)
- u.p.p.p., ustawa – ustawa z 1.03.2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 r. poz. 1115 ze zm.)
- u.p.p.p.2000, – ustawa z 16.11.2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz
ustawa z 2000 r. finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2017 r. poz. 1049 ze zm.) – nie obowiązuje
- u.r. – ustawa z 29.09.1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2019 r. poz. 351)
- u.s.k. – ustawa z 5.11.2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2386 ze zm.)
- u.u.p. – ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 659 ze zm.)
-

Inne

ABI	– administratorzy bezpieczeństwa informacji
ABW	– Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego
BIP	– Biuletyn Informacji Publicznej
CBA	– Centralne Biuro Antykorupcyjne
DPO	– inspektorzy ochrony danych (ang. <i>data protection officer</i>)
EDPS	– Europejski Inspektor Ochrony Danych
FATF	– Grupa Specjalna do spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy
GIIF, Generalny Inspektor	– Generalny Inspektor Informacji Finansowej
IKE	– Indywidualne Konto Emerytalne
IKZE	– Indywidualne Konto Zabezpieczenia Emerytalnego
KBF	– Komitet Bezpieczeństwa Finansowego
KOR	– Krajowa Ocena Ryzyka
KNF	– Komisja Nadzoru Finansowego
MLRO	– <i>Money Laundering Reporting Officer</i>
NBP	– Narodowy Bank Polski
NIK	– Najwyższa Izba Kontroli
PEP	– osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne (ang. <i>politically exposed persons</i>)
PiP	– Państwo i Prawo
PPK	– Pracowniczy Plan Kapitałowy
<i>Praktyczny przewodnik</i>	– <i>Przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Praktyczny przewodnik</i> , red. W. Kapica, Warszawa 2018
Rejestr	– Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych
UPO	– urzędowe poświadczenie odbioru

Wprowadzenie

W listopadzie 2018 r. nakładem wydawnictwa Wolters Kluwer ukazała się pierwsza publikacja, w której w sposób kompleksowy omawiamy problematykę nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – *Przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Przewodnik praktyczny*. Oddając Państwu niniejszy komentarz równo rok później, wzbogaciliśmy go zarówno o nowe stanowiska, jak i komunikaty organów nadzoru (Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego) ułatwiające interpretację i stosowanie przepisów ustawy, praktyczne wskazówki wynikające z doświadczenia autorów komentarza w codziennym stosowaniu przepisów ustawy oraz kompleksowe spojrzenie na system przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, jakie autorzy wynieśli z prawie półtorarocznego stosowania przepisów nowej ustawy. Szczególnie jeśli weźmiemy pod uwagę, że szczytnym celem nowych przepisów jest oparcie systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu stworzonych przez zobowiązane do tego instytucje na indywidualnym poziomie ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (*risk based approach*). W odróżnieniu od poprzedniego stanu prawnego, gdzie główną rolę odrywały jednak przepisy ustawowe, które wyznaczały zakres obowiązków instytucji, w nowej rzeczywistości to instytucja musi zaprojektować system przeciwdziałania, który będzie dostosowany do zidentyfikowanego ryzyka związanego z działalnością instytucji, w tym typu jej klientów, jej produktów, kanałów ich dystrybucji czy zakresu geograficznego działalności. I do zidentyfikowanego poziomu ryzyka dobrać takie narzędzia, które zapewnią skuteczność systemu. A co równie ważne, instytucja musi być w stanie na każdym kroku wykazać ową należytą staranność przy projektowaniu systemu przed organami nadzoru.

Poziom wdrożenia regulacji nowej ustawy w polskim sektorze finansowym należy ocenić jako wysoki, ale z pewnością nie można powiedzieć, że prace w tym obszarze zostały zakończone. Instytucje zobowiązane nadal mają problemy z odpowiednią dokumentacją przeprowadzonej oceny ryzyka, prawidłową identyfikacją i weryfikacją

beneficjentów rzeczywistych, a także należy stwierdzić, że większość podmiotów zobowiązanych nie docenia ryzyka nierezydenta.

Mimo że większość przepisów nowej ustawy weszła w życie już rok temu, temat ten wciąż nie schodzi z pola zainteresowania nie tylko instytucji finansowych, ale przede wszystkim organów nadzoru. Rekordowe pod względem nowych zaleceń i komunikatów w tej materii były miesiące czerwiec i lipiec 2019 r. Generalny Inspektor Informacji Finansowej opublikował ponad połowę (dziesięć) spośród dotychczas wydanych komunikatów (szesnaście) w trakcie ostatnich 2 miesięcy. Komunikaty odnosiły się przede wszystkim do nowych zasad raportowania transakcji ponadprogowych, obowiązujących od lipca 2019 r. Dnia 17.07.2019 r. światło dzienne ujrzała natomiast Krajowa Ocena Ryzyka, będąca kompleksowym dokumentem opisującym system przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w Polsce, wymuszająca na instytucjach obowiązanych aktualizację swoich ocen ryzyka. Z Krajowej Oceny Ryzyka wynika, że wskutek przeprowadzonych przez GIIF kontroli zidentyfikowano najczęstsze naruszenia obowiązków nakładanych nową ustawą, przede wszystkim związane z nieprawidłową identyfikacją beneficjenta rzeczywistego, niewłaściwym udokumentowaniem przeprowadzenia oceny ryzyka, niedokonywaniem bieżącej analizy transakcji, niepewnieniem pracownikom odpowiednich szkoleń.

Mogłoby się zatem wydawać, że okres najbardziej dynamicznych zmian w otoczeniu prawnym, które w sposób bezpośredni kreują system przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w Polsce, jest już za nami. Nic bardziej mylnego. Na horyzoncie bowiem już czeka dyrektywa AML V, która istotnie zmienia przepisy wprowadzone dyrektywą AML IV, a które znalazły swoją implementację w naszej nowej ustawie. Państwa członkowskie muszą transponować przepisy dyrektywy AML V do 10.01.2020 r. Zmiany dotyczące obejmują większą przejrzystość na temat tego, kto tak naprawdę jest właścicielem spółek i trustów. W tym celu obowiązkowo wprowadzone mają być publiczne rejestry beneficjentów rzeczywistych dla osób prawnych. Ten szerszy dostęp do części informacji o beneficjentach rzeczywistych usprawni kontrolę publiczną i przyczyni się do zapobiegania niewłaściwemu wykorzystaniu podmiotów prawnych do celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Krajowe rejestry informacji o beneficjentach rzeczywistych zostaną połączone bezpośrednio, aby ułatwić współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi. Ponadto państwa członkowskie będą musiały wprowadzić mechanizmy weryfikacji informacji o beneficjentach rzeczywistych zebranych przez rejestry, aby poprawić dokładność informacji i wiarygodność tych rejestrów. Ponadto zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie będą musiały ustanowić scentralizowane rejestry rachunków bankowych lub systemy wyszukiwania w celu identyfikacji posiadaczy rachunków bankowych i płatniczych. Nowe przepisy dyrektywy mają również za cel przeciwdziałać ryzyku finansowania terroryzmu związanemu z anonimowym użyciem wirtualnych walut i instrumentów

przedpłaconych. Przepisy będą miały teraz zastosowanie do podmiotów, które świadczą usługi związane z utrzymywaniem, przechowywaniem i transferem walut wirtualnych, usługi podobne do usług świadczonych przez audytorów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych, którzy są już objęci dyrektywą AML IV, oraz handlujących dziełami sztuki. Ci nowi gracze będą musieli zidentyfikować swoich klientów i zgłaszać wszelkie podejrzanе działania jednostkom analityki finansowej. Ponadto V dyrektywa AML rozszerzy kryteria oceny krajów trzecich wysokiego ryzyka i zapewni wspólny wysoki poziom zabezpieczeń przepływów finansowych z takich krajów.

Około 6 miesięcy po przyjęciu V dyrektywy AML UE przyjęła VI dyrektywę AML, którą państwa członkowskie muszą transponować do 3.12.2020 r. Dyrektywa ta wymienia 22 konkretne przestępstwa źródłowe dotyczące prania pieniędzy, które powinny być kryminalizowane we wszystkich państwach UE. Niektóre z bardziej interesujących to przestępstwa przeciwko środowisku, cyberprzestępczość oraz bezpośrednio i pośrednio przestępstwa podatkowe. Instytucje będą musiały dogłębnie zrozumieć istotę tych przestępstw bazowych, by móc zastosować odpowiednie czynniki zarządzania ryzykiem. Przepisy dyrektywy rozszerzają zakres odpowiedzialności karnej osób prawnych oraz osób na niektórych stanowiskach (przedstawiciele, decydenci lub osoby uprawnione do sprawowania kontroli), którzy popełniają przestępstwa na rzecz swojej organizacji, w tym jeżeli przestępstwo było możliwe z powodu braku nadzoru lub kontroli nad danym podmiotem.

Na koniec nie wypada nie wspomnieć o fakcie, że w dniu 4.07.2019 r. opublikowano ponadto na stronie Rządowego Centrum Legislacyjnego projekt nowelizacji u.p.p.p. Główną implikacją dla instytucji finansowych wynikającą z tego projektu będzie objęcie karami pieniężnymi z art. 154 nowej ustawy do 1 000 000 złotych już nie tylko wyznaczonych członków zarządu, lecz także przedstawiciele kadry kierowniczej wyznaczonych na podstawie art. 6 i 8 nowej ustawy. Pojawienie się osobistej odpowiedzialności coraz to szerszego kręgu osób odpowiedzialnych za system przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu niech będzie kolejnym asumptem do pochylenia się nad skutecznością naszych wewnętrznych systemów.

Powyższe zmiany stanu prawnego w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu prowadzą do wniosku, że obszar ten będzie podlegał ciągłym zmianom w najbliższym okresie. Właściwe przygotowanie się na te wyzwania poprzez odpowiednie zrozumienie już istniejących przepisów wydaje się więc oczywiste.

Mam nadzieję, że niniejszy komentarz, którego współautorami są uznani praktycy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy reprezentujący sektor bankowy i maklerski, prawnicy z uznanych polskich kancelarii prawnych oraz specjaliści z doświadczeniem pracy w organach nadzoru (Urząd Komisji Nadzoru Finansowego oraz General-

ny Inspektor Informacji Finansowej), ułatwi Państwu codzienne zmagania z tematyką przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Na koniec chciałbym podziękować bardzo całemu zespołowi redakcyjnemu Wolters Kluwer Polska za wsparcie w procesie wydawniczym.

Szczególne podziękowania należą się również Magdalenie Jaczewskiej, która wspierała mnie na każdym etapie powstawania komentarza oraz była jego pierwszym i mocno krytycznym czytelnikiem.

Warszawa, październik 2019 r.

Wojciech Kapica – redaktor

USTAWA

z 1.03.2018 r.

o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu¹

(Dz.U. z 2019 r. poz. 1115; zm.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, poz. 1655, poz. 1798, poz. 2088)

¹ Niniejsza ustawa:

- 1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z 20.05.2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.Urz. UE L 141 z 5.06.2015, s. 73);
- 2) służy stosowaniu: rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z 27.12.2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.Urz. UE L 344 z 28.12.2001, s. 70 ze zm.), rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z 27.05.2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida (Dz.Urz. UE L 139 z 29.05.2002, s. 9 ze zm.), rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z 26.10.2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.Urz. UE L 309 z 25.11.2005, s. 9), rozporządzenia Rady (UE) nr 753/2011 z 1.08.2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie (Dz.Urz. UE L 199 z 2.08.2011, s. 1 ze zm.), rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z 2.05.2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz.Urz. UE L 122 z 3.05.2013, s. 1 oraz Dz.Urz. UE L 17 z 21.01.2017, s. 52), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z 20.05.2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.Urz. UE L 141 z 5.06.2015, s. 1).

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres przedmiotowy]

Ustawa określa zasady i tryb przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Przepis art. 1 u.p.p.p. ma charakter informacyjny i ogólnie charakteryzuje zakres przedmiotowy ustawy, która oprócz przepisów normujących środki bezpośrednio służące przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w celu ochrony interesu publicznego, reguluje również obowiązki instytucji obowiązanych.

Zgodnie z motywem 1 preambuły dyrektywy AML IV „przepływy pieniędzy pochodzących z nielegalnych źródeł mogą szkodzić integralności, stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego Unii, jak również rozwoju międzynarodowego. Pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu i przestępczości zorganizowanej nadal stanowią poważny problem, którym należy się zająć na szczeblu Unii. Oprócz dalszego rozwijania instrumentów prawnych na szczeblu Unii niezbędne są ukierunkowane i proporcjonalne działania zapobiegające wykorzystaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, które to działania mogą przynieść komplementarne wyniki”. W świetle powyższego jasne staje się, że system przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu składa się z dwóch części. Z jednej strony z elementów prawnych, tj. odpowiedniego stypizowania przestępstwa prania pieniędzy oraz odrębnego przestępstwa finansowania terroryzmu na poziomie ustawodawstwa karnego. W Polsce pojęcia finansowania terroryzmu oraz prania pieniędzy definiuje art. 2 ust. 2 pkt 6 i 14 u.p.p.p. poprzez odesłanie do odpowiednich przepisów części szczególnej ustawy z 6.06.1997 r. – Kodeks karny. Należy zatem jasno wskazać, że zarówno pranie pieniędzy, jak i finansowanie terroryzmu są przestępstwami, a nie jedynie deliktami administracyjnoprawnymi. Z drugiej jednak strony do realizacji

przez państwa członkowskie UE obowiązku przeciwdziałania tym przestępstwom niezbędne są działania zapobiegające wykorzystywaniu systemu finansowego rozumianego zarówno jako system obrotu gotówkowego, jak i bezgotówkowego. Zgodnie bowiem z motywem 5 preambuły dyrektywy AML IV „wykorzystywanie systemu finansowego do kierowania pieniędzy pochodzących z nielegalnego, a nawet z legalnego źródła na cele terrorystyczne stwarza wyraźne ryzyko dla integralności, prawidłowego funkcjonowania, wiarygodności i stabilności systemu finansowego”. Pozornie zatem mógłby się wydawać, że dyrektywa AML IV, a za nią polska ustawa, przetrzuca na podmioty prywatne współtworzące system finansowy obowiązki związane z przeciwdziałaniem przestępstwom, co w istocie jest prawnym obowiązkiem państwa, jednakże warto podkreślić, że przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu leży w interesie tych podmiotów.

Do przepisów regulujących kwestie objęte komentowaną ustawą należy również zaliczyć regulacje unijne, a w szczególności rozporządzenie 2015/847. Ustawa w zakresie swojej regulacji wdrożyła dyrektywę AML IV. Warto również podkreślić, że polski ustawodawca zdecydował się równolegle w tej ustawie wdrożyć część rozwiązań przewidzianych w nowej dyrektywie AML V. Zdecydowana większość przepisów ustawy zaczęła obowiązywać 13.07.2018 r.

Art. 2. [Katalog instytucji obowiązanych; objaśnienia pojęć ustawowych]

1. Instytucjami obowiązany są:

- 1) banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych, instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730 i 875);
- 2) spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326, 730 i 875);
- 3) krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych oraz agenci rozliczeniowi, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659 i 730);
- 4) firmy inwestycyjne, banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730 i 875) oraz oddziały zagranicznych firm

- inwestycyjnych w rozumieniu tej ustawy, prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, w tym prowadzące taką działalność w formie oddziału, oraz towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312), a także spółki handlowe, o których mowa w art. 50a tej ustawy;
 - 6) spółki prowadzące rynek regulowany – w zakresie, w jakim prowadzą platformę aukcyjną, o której mowa w art. 3 pkt 10a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 7) fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI, oddziały spółek zarządzających oraz oddziały zarządzających z Unii Europejskiej znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730 i 875);
 - 8) zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381 i 730), w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej;
 - 9) pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń wymienionych w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz oddziały zagranicznych pośredników wykonujących takie czynności mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem agenta ubezpieczeniowego, który jest agentem ubezpieczeniowym wykonującym czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz nie pobiera od klienta składki ubezpieczeniowej ani od zakładu ubezpieczeń kwot należnych klientowi;
 - 10) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. oraz spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie, w jakim prowadzą rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze;
 - 11) przedsiębiorcy prowadzący działalność kantorową w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 160), inni

Wojciech Kapica – ekspert w zakresie regulacji sektora finansowego, systemów zgodności (compliance) oraz etyki w działalności instytucji finansowych; współkierujący departamentem prawa rynku finansowego w jednej z czołowych polskich kancelarii; absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Podyplomowego Studium Menadżersko-Finansowego Szkoły Głównej Handlowej; posiada certyfikat Approved Compliance Officer (ACO) Instytutu Compliance i Viadrina Compliance Center; specjalizuje się w prawie bankowym, rynku kapitałowego i ubezpieczeń, polityce nadzorczej i ładzie korporacyjnym w podmiotach nadzorowanych; autor kilkudziesięciu publikacji i twórca wielu autorskich szkoleń dotyczących regulacji bankowych, ubezpieczeniowych i przeciwdziałania praniu pieniędzy; redaktor i współautor książki *Przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Praktyczny przewodnik* (2019).

Publikacja zawiera pierwszy całościowy komentarz do przepisów ustawy z 1.03.2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, uwzględniający nowe doświadczenia praktyczne z ponadrocznego okresu obowiązywania tego aktu.

Wśród autorów znajdują się praktycy z uznanych polskich kancelarii prawnych, reprezentujący sektor bankowy i maklerski, specjaliści z doświadczeniem pracy w organach nadzoru (Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Generalny Inspektor Informacji Finansowej).

Dzięki przedstawionym analizom i wyjaśnieniom czytelnicy dowiedzą się jak:

- identyfikować i oceniać ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz nim zarządzać,
- sprostać wyzwaniom ustawy w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego i być w stanie to wykazać,
- zapewnić skuteczność i proporcjonalność systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Książka jest przeznaczona dla pracowników instytucji zobowiązanych do stosowania komentowanej ustawy, w tym m.in. banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, funduszy inwestycyjnych, kancelarii adwokackich i radcowskich oraz księgowych, notariuszy i doradców podatkowych. Będzie także przydatnym źródłem wiedzy dla sędziów, prokuratorów oraz urzędników organów państwowych posiadających uprawnienia kontrolne w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

